

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 12Csp/158/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320205993
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4320205993.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35831154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovanej: B. zastúpená JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 42350026, o zaplatenie 2.603,04 eura s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Miriam Pintovou, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 56,56 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavuje.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieťa.

III. Žalovanej sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Na Okresnom súde Levice sa pod sp. zn. 12Csp/158/2020 vedie konanie v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35831154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovanej: B., zastúpená JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 42350026, o zaplatenie 2.603,04 eura . Toto súdne konanie začalo dňa 28.12.2020, kedy bola žaloba doručená Okresnému súdu Levice právny predchodcom žalobcu- Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom: Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155.

12Csp/158/2020

2. Právny predchodca žalobcu v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu istiny 2.603,04 eura, úroku z omeškania 5% ročne zo sumy 2.603,04 eura od 29.5.2018 do zaplatenia a k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedol, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35923130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s.. Táto skutočnosť je uvedená vo výpise z OR OS Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo 341/B. V zmysle Projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť VÚB a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar.

3. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.4.2014 pôvodný žalobca uzatvoril ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX (ďalej Zmluva). Na základe zmluvy pôvodný žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky-pôžičku v sume 3.190,56 eura. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 81,95 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 9.834,00 eura. Do dňa podania žaloby uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu 4.217,00 eura.

4. Pôvodný žalobca v žalobe poukázal na § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej „OZ“), podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodný žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, dňa 28.3.2018 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne pôvodný žalobca žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatniť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Pôvodný žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.5.2018 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 23.5.2018- „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému úveru došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaná dostala do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne pôvodnému žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 OZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel pôvodný žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Do dňa podania žaloby žalovaná dlžné splátky neuhradila. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje bod 12.4 zmluvných podmienok.

12Csp/158/2020

5. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 2.603,04 eura. Žalobca si týmto zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Poukázal na čl. 15.2 zmluvných podmienok, podľa ktorého sa zásielka považuje za doručeníu piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 305,73 eura, si žalobca v tomto spore neuplatňuje.

6. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 6.763,48 eura (označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“). Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatnení Spolu Istina (Eur) 48 81,95 3933,6 2829,88 = 6.763,48 eura. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaná uhradila sumu 4.217,00 eura, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Uvedené náklady žalobca eviduje v prehľade splátok a úhrad (označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“) vo výške 56,56 eura. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovanej ku dňu podania návrhu tvorí: Istina + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady = Žalovaná suma 6.763,48 eura + 56,56 eura - 4.217,00 eura = 2.603,04 eura. Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto spore uplatňuje vo výške 0,00 eura. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad (stĺpec „Zostatok“) vo výške 2.908,77 eura zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 305,73 eura (stĺpec

„Pokuta“), ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Dlžná suma - neuplatnené náklady = Žalovaná suma 2.603,04 eura - 0,00 eura = 2.603,04 eura.

7. Okresný súd Levice vo veci vydal platobný rozkaz dňa 29.1.2021 pod č.k. 12Csp/158/2020-37, ktorý bol žalovanej doručený do vlastných rúk dňa 3.2.2021 (doručenka pripojená k čl. 39), a to spolu so žalobou a jej prílohami. Voči tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná dňa 5.2.2021 odôvodnený odpor, a preto bol zrušený uznesením č.k. 12Csp/158/2020-87 zo dňa 9.4.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.5.2021. V odpore žalovaná uviedla, že neuznáva žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu a namietala, že žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta, s poukazom na ustanovenie § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Podľa žalovanej žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom. Zároveň žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu neuniesol dôkazné bremeno. Podľa žalovanej žalobca nesplnil podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ, pretože žalobca nepredložil doručku k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalobca v žalobe uvádza, že najskôr zaslal žalovanej predžalobnú upomienku a následne oznámenie o mimoriadnej splatnosti dlhu. Podľa žalovanej takéto oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru, nemôže spôsobiť žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručku k tomuto oznámeniu. Žalovaná poukázala na § 45 ods. 1 OZ a uviedla na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaná ďalej pokračovala argumentáciu 12Csp/158/2020

tým, že z dôvodu, že žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dostalo do sféry dispozície žalovanej, žalobca nepreukázal, že žalovaná mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaná tiež poukázala na uznesenie Najvyššieho súd zo dňa 28.1.2011 sp. Zn. 5Cdo/129/2010.

8. Právny predchodca žalobcu doručil súdu dňa 10.3.2021 vyjadrenie k odporu žalovanej, v ktorom uviedol, že na základe uvedených skutočností navrhuje, aby súd podanej žalobe vyhovel. Právny predchodca žalobcu doručil súdu dňa 29.4.2021 písomné podanie, ktoré predstavovalo doplnenie vyjadrenia k podanému odporu, v ktorom uviedol, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanej len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanej adresovaná výzva aj s doručenkou, v ktorej bola žalovaná upozomená na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia uviedol, že žalovaná sa mohla o zosplatení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Podľa jeho názoru, predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovanej s jej obsahom. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovanej poukázal na to, že občiansky preukaz žalovanej nebol žiadny spôsobom odcudzený a spĺňala štandardné riskové podmienky. Žalovaná podpisom danej zmluvy, podľa neho, prehlásila, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé, taktiež prehlásila, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaná mala možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporevala. Zmluvné podmienky boli žalovanou riadne podpísané, zároveň preukázala výšku jej mesačného príjmu, keďže bola zamestnankyňou a zároveň preukázala aj svoje mesačné výdavky. Právny predchodca žalobcu bol názoru, že zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa javí ako primeraná, a to aj s poukazom na žalovanou uvádzané hodnoty. Ďalej sa vyjadril, že nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej riadne splácať poskytnutý úver. Právny predchodca uviedol tiež to, že žalovaná ho nijakým spôsobom neinformovala o zmene finančných pomerov, ktoré by jej znemožnili riadne splácanie poskytnutého úveru, taktiež nepožiadala o zníženie mesačnej splátky. Záverom právny predchodca žalobcu uviedol k položke MP3 (nákladom spojeným s vymáhaním pohľadávky), že žalovaná svojim podpisom súhlasila so zmluvnými podmienkami a teda všetkými nákladmi. Podľa čl. 13 bod 13.6 Zmluvných podmienok sú súčasťou pohľadávky aj náklady, ktoré navrhovateľovi vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré sa označujú ako MP3. V zmysle § 121 ods. 3 OZ sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením a práve táto hodnota predstavuje sumu 56,56 eura, pričom trvá na priznaní tejto položky. Ďalej argumentuje, že sa jedná o náklady spojené s úkonmi počas mimosúdneho vymáhania danej pohľadávky, pričom ich výška je daná percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky na základe čiastkových úhrad poukazovaných žalovanou po dátume zosplatenia pohľadávky.

9. V písomnom vyjadrení žalovanej, ktoré bolo súdu doručené dňa 20.5.2021 uviedla, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda požiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu,
12Csp/158/2020

domácnosť, stravu, prípadne nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom, ale aj z informácií, ktoré veriteľ získa z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu tak nepostupoval, keď napriek značnej úverovej zaťaženosti poskytol žalovanej úver, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalovaná poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106zo dňa 27.11.2019 a na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Čo sa týka oprávnenosti žalobcu na náklady spojené s vymáhaním pohľadávky, ktorých zákonnosť obhajuje odkazom na všeobecné obchodné podmienky, žalovaná tvrdí, že zo jeho strany nebol predložený žiadny listinný dôkaz o oprávnenosti nákladov na vymáhanie pohľadávky, a preto má za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania nároku na náklady spojené s vymáhaním pohľadávky.

10. Súdu bol doručený návrh na zmenu žalobcu, kde pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka, a.s.; IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava) poukazuje na skutočnosť, že postúpil pohľadávku dňa 2.7.2021 ako postupca na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35831154 ako postupník, pričom predmetom postúpenia je aj suma žalovaná v tomto konaní. O návrhu pôvodného žalobcu rozhodol Okresný súd Levice uznesením č.k. 12Csp/158/2020-154 zo dňa 13.7.2021 tak, že tomuto návrhu vyhovel a pripustil na miesto doterajšieho žalobcu vstup nového žalobcu - Intrum Slovakia s.r.o.. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.8.2021.

11. Dňa 9.9.2021 doručil súdu žalobca vyjadrenie vo veci samej, ktorého obsahom bolo okrem iného aj čiastočné späťvzatie žaloby voči žalovanej v časti zmluvných pokút a poplatkov v sume 56,56 eura. Žalobca upravil žalobný petít: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.546,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 29.5.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia a to všetko v lehote troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.“ V časti, v ktorej vzal žalobu späť žiadal konanie zastaviť. Žalobca zopakoval argumentáciu svojho právneho predchodcu, ktorú doručil súdu dňa 29.4.2021 a ďalej uviedol, že jeho právny predchodca prostredníctvom svojho interného overovacieho systému overil pravdivosť údajov uvedených žalovanou a jej žiadosti, resp. zmluve o úvere. Pred poskytnutím úveru skúmal prostredníctvom Sociálnej poisťovne príjmy, výdavky (zrážky) a trvanie zamestnania. Povinnosť kontroly registrov pre poskytovateľov úverov bola zavedená až novelou zákona k 1.4.2015. Právny predchodca žalobcu postupoval plne v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platného a účinného k 15.4.2014. Čo sa týka zosplatenia, poukázal žalobca na § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ. V zmysle zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke sa zmluvné strany dohodli, že: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou
12Csp/158/2020

(vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ.“ Vzhľadom na uvedené, keďže žalovaná bola preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 01/2018, bola právnym predchodcom žalobcu

formou predžalobnej upomienky vyzvanou na zaplatenie, pričom bola zároveň upozornená na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaná riadne prevzala dňa 6.4.2018 prostredníctvom splnomocnenca, ktorý to potvrdil podpisom na doručenkou. Táto bola súdu predložená ako príloha žaloby. Z dôvodu, že zo strany žalovanej nedošlo k náprave platobnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu pohľadávky v celosti ku dňu 19.5.2018. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanej zasielané prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 23.5.2018, a preto žalobca nedisponuje doručenkou. Právny predchodca žalobcu k zosplatneniu pristúpil až po tom, ako uplynulo 15 dní od upozornenia na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Z daného má žalobca za to, že boli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ pre zosplatnenie pohľadávky v celosti.

12. Žalovaná v písomnom vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené dňa 19.10.2021 uviedla, že právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 28.3.2018, ktorú možno považovať za výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Následne listom označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Právny predchodca žalobcu postupoval v rozpore s § 565 posledná veta OZ, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepoužil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V predžalobnej upomienke zo dňa 28.3.2018 právny predchodca poskytol žalovanej lehotu na dobrovoľné splnenie omeškaných splátok do 5.5.2018. Rešpektujúc ustanovenie § 565 posledná veta OZ mal právny predchodca žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru k 20.5.2018, keďže zročnosť splátok bola k 20. dňu v mesiaci. Záverom uviedla, že z uvedeného dôvodu treba predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru považovať za neplatné právny úkony a teda žalobca podľa nej nemá nárok na splátky zročné po vyhlásení rozsudku vo veci samej.

13. Okresný súd Levice na pojednávaní dňa 4.11.2021 rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovanej v zmysle § 180 CSP, ktorí mali riadne vykázané doručenie, neúčast' písomne ospravedlnili a súhlasili s konaním v ich neprítomnosti.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako ZoSÚ) (v znení účinnom k 15.4.2014), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 a) ZoSÚ (v znení účinnom k 15.4.2014), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

12Csp/158/2020

16. Podľa § 2 d) ZoSÚ (v znení účinnom k 15.4.2014), na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 2 h) ZoSÚ (v znení účinnom k 15.4.2014), na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 7ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom k 15.4.2014), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom k 15.4.2014), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver

pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

12Csp/158/2020

20. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom k 15.4.2014), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=15.04.2014>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=15.04.2014>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=15.04.2014>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

21. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej „OZ“) (v znení účinnom k 15.4.2014), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom k 15.4.2014), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné..

23. Podľa § 52 ods. 3 OZ (v znení účinnom k 15.4.2014), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 52 ods. 4 OZ (v znení účinnom k 15.4.2014), spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom k 15.4.2014), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 5 OZ (v znení účinnom k 15.4.2014), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom k 15.4.2014), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>> najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 565 OZ (v znení účinnom k 15.4.2014), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12Csp/158/2020

29. Podľa § 54 ods. 1 OZ (v znení účinnom k 15.4.2014), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

30. Podľa § 54 ods. 2 OZ (v znení účinnom k 15.4.2014), v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa § 524 ods. 1 OZ (v znení účinnom k 15.4.2014), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

32. Podľa § 525 ods. 1 OZ (v znení účinnom k 15.4.2014), postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

33. Podľa § 39 OZ (v znení účinnom k 15.4.2014), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

34. Podľa § 45 ods. 1 OZ (v znení účinnom k 15.4.2014), prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

35. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (v znení účinnom k 15.4.2014), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

36. Na základe prevedeného dokazovania, oboznámením sa so žalobou, s listinnými dôkazmi, súd zistil tento skutkový a právny stav:

37. Právny predchodca žalobcu v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že jeho predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov.

38. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo

12Csp/158/2020

zamestnania. Pri zákonomnom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi zmluvnými stranami na základe zmluvy uzavretej dňa 15.4.2014 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona.

39. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX dňa 15.4.2014 (právny predchodca žalobca nesprávne uviedol, že bola uzatvorená 14.4.2014), na základe ktorej jej žalobca poskytol úver vo výške 3.190,56 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 120-ich mesačných splátkach vo výške 79,64 eura, sadzba poistenia 2,90% p.a., mesačná výška poistenia 2,31 eura, termín konečnej splatnosti bol v predmetnej zmluve stanovený na apríl 2024. Splatnosť splátok bola stanovená k 20. dňu v mesiaci, RPMN banky činila 32% p.a., ročná úroková sadzba 32%, priemerná RPMN 18,87% p.a. V zmluve je uvedená celková čiastka úveru vo výške 9.556,80 eura a celkové náklady spotrebiteľa 6.366,24 eura. Úver bol poskytnutý ako úver na úhradu existujúcich dlhov žalovanej. Žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne splácať pôžičku, s jej splácaním sa dostala do omeškania. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovanej právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 19.5.2018 mimoriadnu splatnosť úveru. Oznámenie odoslal žalovanej obyčajnou zásielkou dňa 23.5.2018, pričom nedisponuje doručenkou osvedčujúcou jeho doručenie žalovanej.

40. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o pôžičke zo dňa 15.4.2014 sú aj Zmluvné podmienky pre poskytovanie spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby - občanov, kde v bode 15.2. je uvedené, „Spoločnosť doručuje na písomnosti na adresu klienta uvedenú v zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú klientom spoločnosti najneskôr pred dňom odovzdania písomností na poštovú prepravu spoločnosťou. Oznámenia zasielané klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušné oznámenie obdrží, inak piatym dňom, kedy klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané spoločnosťou na poslednú známu adresu klienta vráti spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade, že sa klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží, inak piatym dňom, kedy bola písomnosť podľa spoločnosti daná na poštovú prepravu.“ Súd zdieľa názor, že dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenie len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta (Rozsudek Vrchního soudu v Praze zo dňa 16.11.2009, sp. Zn. 5Cmo/161/2009). Takáto fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 OZ v spojení s § 39 OZ. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 OZ, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významným pre druhú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jej obsah (musí reálne dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t.j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom 12Csp/158/2020

už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať doručenu je, aby adresát mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Pri interpretácii požiadavky "o doručení" oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzvy na zaplatenie (vrátane oznámenia o postúpení pohľadávky) je potrebné vziať zreteľ na právne účinky jednostranných adresných (adresovaných) právnych úkonov vyplývajúcich z § 43 ods. 2 prvej vety OZ a § 45 ods. 1 OZ (aplikácia príslušného bodu Zmluvných podmienok ako už bolo vyššie naznačené neprichádza do úvahy pre jeho absolútnu neplatnosť). V zmysle týchto, prejav vôle je vyjadrený jednostranným právnym úkonom pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

41. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že žalobca súdu nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzval žalovanú na splnenie peňažného záväzku (nakoľko nebolo preukázané dôjdenie takejto výzvy žalovanej v zmysle § 45 ods. 1 OZ) a teda žalovaná ku dňu postúpenia pohľadávky preukázateľne nebola nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením tejto pohľadávky (teda celej pohľadávky, ktorú voči nej postupca získal vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru). Zmluva o postúpení pohľadávok je absolútne neplatnou podľa

§ 39 OZ pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. V súvislosti s uvedeným právnym názorom súdu je potrebné poukázať aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. Zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 27.3.2018, ktorý skonštatoval, že rozborom § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo subjektu, ktorý nie je bankou, pričom bez splnenia takýchto podmienok k postúpeniu dôjsť nemožno.

42. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 24.6.2021 vyplýva, že veriteľ (VÚB, a.s.) oznámil žalovanej, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 21.6.2021, postúpil svoju pohľadávku voči nej vyplývajúcej zo Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 15.4.2014 na žalobcu. Nie je však možné objektívne zistiť kedy bolo dané oznámenie odoslané, resp. doručené žalovanej, a tiež vzniká možnosť pre polemiku ohľadom skutočnosti, či dané oznámenie bolo vôbec odoslané žalovanej, pretože žalobca a ani jeho právny predchodca nepredložili súdu nijaký dôkaz osvedčujúci doručenie uvedeného oznámenia žalovanej. Z písomných vyjadrení žalovanej súd zistil, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19.5.2018 jej nebolo doručené. Napriek skutočnosti, že právny predchodca žalobcu žalovanej doručil listinu nazvanú ako Predžalobná výzva zo dňa 28.3.2015, a to dňa 6.4.2018 (doručená splnomocnenej osobe- čl. 19), toto písomné podanie súd nepovažuje za výzvu na zaplatenie dlžnej sumy, ktorá by bola spôsobilá založiť podmienku pre postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pretože v tejto súd upozornil na skutočnosť, že ak dlžnú sumu neuhradí v stanovenej lehote, veriteľ môže celý úver zosplatiť. Následne žalobca nepostupoval podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách a nepostúpil svoju pohľadávku žalobcovi, ale vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru v celkovej sume 3.143,07 eur. Až následne 21.6.2021 bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto sporu postúpená žalobcovi, a to bez akejkoľvek predchádzajúcej výzvy žalovanej v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca jednoznačne neuviedol, či žalovaná po doručení predžalobnej výzvy alebo oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru uhradila svoj dlh voči veriteľovi, alebo nie.
12Csp/158/2020

A teda nie je jednoznačne preukázané, že žalovaná bola nepretržite v omeškaní 90 dní s úhradou svojho dlhu pred postúpením pohľadávky žalobcovi. V tejto súvislosti žalobca neunesol dôkazné bremeno.

43. V tomto spore bolo nevyhnutným preskúmať otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004). Súd dospel k záveru, že v danom prípade sa žalobcovi nepodarilo preukázať jeho aktívnu legitímáciu, keď síce predložil zmluvu o postúpení pohľadávok, nepreukázal však splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa voči žalovanej ako dlžníkovi. Banka je v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách, alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť, v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami.

44. Vzhľadom na skutočnosť, že pôvodný veriteľ je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktoré nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako

90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Úpravou § 92 ods. 8 mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie by malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Ustanovenie § 525 ods. 1 OZ zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky

12Csp/158/2020

voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. Cit. Zákona). Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom- postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom veriteľom- postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 OZ bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách dovoľuje postúpiť banke jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ustanovenie § 525 ods. 1 OZ. Na rozpor postúpenia s § 525 ods. 1 OZ, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd aj bez námietky, a to z úradnej povinnosti. Ďalej z toho vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napríklad tie uvedené § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, bol postupca v súdnom konaní pred súdom prvej inštancie, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

45. Na rozpor postúpenia s § 525 OZ, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd z úradnej povinnosti, a to aj bez námietky strany sporu. Ďalej z toho vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., bol postupník v súdnom konaní pred súdom prvej inštancie, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. V danom prípade zo zisteného skutkového stavu bolo zrejmé, že žalobca nedokázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka VUB, a.s., voči žalovanej postúpená naňho, boli tieto podmienky postúpenia splnené.

46. Súd poukazuje na to, že písomná výzva upravená v citovanom zákonom ustanovení (§ 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách) je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta. V prípade, ak tento faktický úkon nebol riadne a preukázateľne vykonaný a doručený žalovanej, nemôže byť platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju

12Csp/158/2020

aktívnu legitímáciu. VÚB, a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku (ktorá je predmetom tohto sporu) voči žalovanej na žalobcu len po tom, ak bol klient napriek jej písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj bez súhlasu klienta. V prípade, že takéto predpoklady splnené neboli (prípadne z vykonaného dokazovania ich splnenie nevyplývalo), bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu by potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť bol povinný súd v konaní ex offo aj bez námietky žalovaného prihladiť (porovnaj napr. aj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Co/445/2015 z 19.4.2016) Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno preukázania postupiteľnosti (spôsobilosti na postúpenie) takejto pohľadávky pôvodného veriteľa, teda licencovaného subjektu oprávneného podľa zákona o bankách poskytovať spotrebiteľské úvery, na žalobcu, z ktorého by mu vzniklo právo vymáhať žalovanú pohľadávku. Nebolo totiž preukázané doručenie písomnej výzvy veriteľa na splnenie záväzku dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pred postúpením jeho pohľadávky postupníkovi. Slovné spojenie v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách „napriek písomnej výzve“ znamená, že najskôr musí dôjsť k písomnej výzve, kedy začne plynúť lehota 90 dní na splnenie záväzku a až po jej uplynutí môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky na iný subjekt. Tento predpoklad však v danej veci splnený nebol. Vzhľadom na uvedené treba uzavrieť, že žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie, a preto bolo potrebné z tohto dôvodu žalobu zamietnuť.

47. V priebehu konania bola predmetná pohľadávka postúpená na žalobcu zo strany právneho predchodcu žalobcu, ktorý je bankou. Pre platné postúpenie pohľadávok, ktoré postupuje banka, sa okrem splnenia zákonných podmienok upravených podľa § 424 OZ vyžaduje aj splnenie zákonných podmienok, ktoré vyžaduje zákon o bankách v § 92 ods. 8. Napriek tomu, že súd pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle § 80 CSP, tak z judikatúry, a to konkrétne z uznesenia NS SR z 20.12.2011 sp. zn. 6Cdo/42/2011 vyplýva, že súd nemá v rámci rozhodovania o zmene žalobcu hodnotiť právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotno-právnej úpravy, a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej, s tým, že súd pri rozhodovaní o zmene žalobcu musí len posúdiť, či žalobca preukázal prechod alebo prevod práv a povinností, avšak pre účely takéhoto rozhodnutia stačí preukázanie, že nastala formálno-právna skutočnosť, ktorá môže mať podľa hmotného práva za následok prechod alebo prevod práv a povinností. Súd však v tomto štádiu nie je oprávnený hodnotiť, či sú inak naplnené predpoklady pre takéto právne nástupníctvo z pohľadu hmotnoprávnej úpravy. Z uvedeného dôvodu súd napriek tomu, že pripustil zmenu na strane žalobcu, má oprávnenie pri rozhodovaní vo veci samotnej hmotnoprávne preskúmať platnosť, resp. neplatnosť odstúpenia pohľadávok. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách ustanovuje špecifické podmienky pre postúpenie pohľadávok, v prípade, ak takúto pohľadávku postupuje banka. Súd po tom ako preskúmal spisový materiál, dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu, ktoré vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože nebolo preukázané, že výzva na úhradu dlžnej časti úveru bola riadnym spôsobom doručená žalovanej. Žalobca ku dňu rozhodnutia nepreukázal v zmysle výzvy súdu aktívnu všeobecnú legitímáciu, s tým, že z uvedených dôvodov tak žalobca podľa názoru súdu nie je aktívne

12Csp/158/2020

legitimovaný, nakoľko postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu bolo vykonané v rozpore so zákonom a to § 92 ods. 8 zákona o bankách a je tak neplatné. S poukazom na vykonané dokazovanie má súd za preukázané listinnými dôkazmi, že v danom prípade nebol dodržaný postup právneho predchodcu žalobcu v zmysle § 53 ods. 9 OZ a § 92 ods. 8 Zákona o bankách a nedošlo tak k platnému postúpeniu bankovej pohľadávky, nakoľko žalobca nepreukázal relevantnými listinnými dôkazmi dodržanie uvedeného postupu a teda súd mal za to, že žalobca nie je v predmetnom spore aktívne legitimovaný.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovanými ustanoveniami tak, že priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%, pretože bola v tomto spore úspešnou stranou sporu, pričom jej procesný úspech spočíva v zamietnutí žaloby súdom. O výške náhrady trov bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Levice na Krajský súd v Nitre, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

12Csp/158/2020

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky,

- a) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1/ ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.